

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola II. Pelagii Papae II. Ad Episcopos Italiae. Episcopos summo in honore esse habendos, nec posse a quolibet accusari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

•EPISTOLA II.
PELAGII PAPÆ II.
AD EPISCOPOS ITALIÆ.

Episcopos summo in honore esse habendos, nec posse
a quolibet accusari.

*Dilectissimis atque clarissimis fratribus vniuersis episcopis, & cun-
ctis specialiter per Campaniæ & Italiæ prouincias
militantibus Domino, Pelagius salutem.*

SOLICITVDINEM omnium ecclesiarū (iuxta Apostolum) ^{2. Cor. 11.}
circumferentes, diuinæ circa nos gratiæ memores esse
debemus, quod nos per dignationis suæ Dominus miseri-
cordiam ad hoc fastigium sacerdotale prouexit, vt manda-
tis ipsius inhærentes, in quadam sacerdotum eius specula
constituti prohibeamus illicita, & sequenda doceamus.
Omnes, carissimi, qui volunt in Christo pie viuere, necesse est, ^{2. Tim. 3.}
vt ab impiis & dissimilibus patiantur opprobria, & despi-
ciantur tamquam stulti & infani, qui ideo præsentia bona
perdunt, vt inuisibilia ac sibi profutura acquirant. Sed
hæc despectio & irrisio in ipsos retorquebitur, dum &
abundantia eorum in egestatem, & superbia eorum trans-
ierit in confusionem. Iusto enim iudicio datur plerum-
que potestas peccatoribus, qua sanctos eius persequan-
tur, vt qui Spiritu Dei iuuantur & aguntur, fiant per la-
borum exercitia clariores. Et quamquam, fratres, hæc ita
se habeant, non tamen sunt consentiendi, sed reproban-
di, qui prælatos suos reprehendunt, vel accusant. Vn-
de canonica sanctorum patrum statuta, ne columnæ san-
ctæ ecclesiæ vacillent, sequentes ac roborantes, omnes in-
fames, cunctosque suspectos vel inimicos, & eos qui non
sunt eorum gentis, vel quorum fides, vita & libertas ne-
scitur, & qui non sunt bonæ conuersationis, vel quorum
vita est accusabilis, ab omni accusatione episcoporum
funditus submouemus. Similiter & omnes, quos diuinæ
leges mortuos appellant, submouendos esse ab eadem ac-
cusatione, & publicæ poenitentiae submittendos iudica-
mus. Neque dum ecclesiæ alicuius episcopi, aut pos-
sessiones, vel res ab æmulis eius, vel a quibuscumque

Concil. Tom. 13.

B ij

Zach. 2.

Coloss. 3.

Matth. 10.

Luc. 10.

aliis non sua sponte detinentur, aliquid illi debet, aut potest a quoquam ante redintegrationem omnium rerum suarum obiici: sed prius illi legibus redintegranda sunt omnia, & postea tempore a patribus præfinito sunt negotia ventilanda. Refutandi sunt etiam raptores, fures, sacrilegi, adulteri, & horum similes. Manifestum est enim, quod semper tales magis discordiam quam pacem sectantur. Nullus quoque monachus talia vnquam arripiat, nec sæcularia aut ecclesiastica negotia perturbare præsumat: quia mortua in talibus vox est eorum. Immobiles enim Dominus suos summos semper vult manere prædicatores, & non a quibusdam temerari, sed sibi libere & quiete famulari. Vnde & ipse ait: *Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei. Et qui vos contristat, me contristat. Et, qui fecerit iniuriam, recipiet quod inique gessit.* Et alibi: *Qui vos recipit, me recipit: & qui vos spernit, me spernit.* Ita quoque & a plebibus vel ceteris generaliter omnibus sunt timendi & ferendi atque venerandi pastores & prædicatores ecclesiæ, ut sub exercitatione bonæ voluntatis sustineantur temporalia, sperentur æterna. Auget enim merita virtutis, qui propositum non violat, sed auget, religionis. Caritas vero semper hominem innouat. Et sicut malignitas veteres, ita dilectio novos facit. Fides eorum, qui Deum visuri sunt, quod non videt, credit. Nam si videt, non est fides. Credenti colligitur meritum, videnti redditur præmium. Tunc preciosum pastoris diadema est, quando suasioni eius grex ecclesiasticus, dum ad probitatem graditur, non repugnat. Ille sine fuco monitorem & veridico ore diligit, qui eius instituta sectatur. Præbent hominibus, naturæ institutione, & muta responsum. Redit ad mortales vicissitudo clamoræ sollicitudinis, quia unusquisque prout gesserit recipiet. Nam perit, quod linguæ acceperunt, frustra beneficium, nisi legitime cœptum fuerit negotium, & canonice peractum. De fiducia enim partium nostrarum mittitur, quod apostolica mandat auctoritas. Vos tantummodo præfules Christi, benignitatem vestram, salua aurium animorumque æquitate, & bona voluntate semper præstate. Nam aduersus impetus iuuare, peregrinantem reducere post intervalla, est iustitia. Libat enim Domino prospera, qui ab afflictis pellit

aduerſa. Statutus, venerandi præſules, ſudoribus fructus eſt, cum iudicio puriſſime reddendus, vt in vtroque congruus nitor, nec ſuſcipientem deueniſſet, ſi indigno auctore prouenerit; nec, ſi conferatur immerito, maculet largientem. Sit ſemper aduerſus prauos & impios, arque ſeruorum Dei perſecutores, libera vox, & oris gladio feriantur, & redarguantur. Perſequantur & repellantur, confundantur & auertantur, nec lædendi pie viuentes vllam habeant facultatem. Plerumque periculis plena ſunt, quæ videntur eſſe tutiſſima. Videte, quantis laborent tales inſidiis: ideo abſconditum eſſe non licet, quod audimus. Iam latebat noſtra perſecutio manifeſta: miſericordia eſt, circa perſecutores & facinorofos ſeruata diſtriſtio. Ergo ſopori quietem tribuite: cæleſtium mandatorum hoſtem quoque depellite, ne candida conuerſatio vobiscum habitantium fuſca ſuperuenientis contagione violetur. Ante enim prouidenda ſunt remedia, quam morbus increſcat. Sanctorum quoque apoſtolorum & reliquorum ſacerdotum petamus exercitum, & prædictorum perſecutorum ora claudamus. Sæculi conuerſatio legum metu retinetur: eccleſiaſtica quoque cuſtodia regularum frenis ſeruatur & regitur. Deus, cariſſime, ſemper procul auertat inuidiam. Vos ergo armamini (iuxta Apoſtolum) gladio ſpiritus, quod eſt verbum Dei, & apoſtolice auctoritatis clypeo, vt eccleſiaſtica fecunditatis iura nulla ſæuiantis procellæ poſſint impulſione ſubuerti. Nullo vnquam præiudicio grauare quemquam, ſed inſpiciſte ſemper quæ regularum teſtimonio declarantur. Super eſt, ſalute prælata, vt ad gaudia ſemper fratrum deuote properetis: quia diuina beneficia gradibus ſemper accedunt, & quibus bona conferunt, meliora pollicentur. Semper enim incrementis ad culmen aſcenditur, vbi ſuperſus fauor præſtat exordium. Deus omnipotens indulta ſemper cuſtodiat, augeatque ſucceſſibus profutura. Omnia enim veſtra ſemper, fratres, in caritate fiant. Et detrahentibus nolite detrahere: quoniam detrahentibus detrahere non eſt bonum, ne ad ea, quæ ſcripta ſunt, commoti minime certamen faciamus. Non debemus omnino timere opprobrium hominū, neque eorum exprobrationibus vinci, quoniā hoc nobis Dominus iubet per Iſaiam

Ephes. 6.

1. Cor. 16.

Isa. 51.

Psal. 43.

Psal. 93.

Psal. 11.

Prov. 12.

Prov. 14.

Matth. 26.

Rom. 12.

Isa. 55.

Anno Do-
mini 582.

prophetam, dicens: *Audite me, qui scitis iudicium, populus meus, in quorum cordibus lex mea est: Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne timeatis, considerantes quod in psalmo scriptum est: Nonne Deus requirit ista? ipse enim non occulta cordis, & cogitationes talium hominum, quoniam vanae sunt. Vana autem locutus est unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde & corde locuti sunt mala. Sed disperdat Dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquam. Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est? Nam si hæc in memoria retinerent, minime ad tantam proflirent iniquitatem. Non enim per probabilem & paternam doctrinam hoc faciunt, sed ut suam exercean in servos Dei vindictam. Scriptum est namque: *Via stulti recta in oculis eius. Et sunt viæ, quæ videntur homini iustæ, novissima autem earum deducunt ad mortem.* Nos enim qui hæc patimur, iudicio Dei hæc referuare debemus, qui reddet unicuique iuxta opera sua. Qui etiam per ministros suos intonuit, dicens: *Mihi vindictam, ego retribuam.* Vos enim in recta fide ac pura, in bona voluntate succurrite vicissim, nec aliquis a supplemento fratris subtrahat manum: quoniam in hoc (ait Dominus) cognoscent omnes, quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis adinuicem. Data Kalendis Decembris indictione xv.*

NOTA.

* *Epistola.*] Cum bello Longobardorum, quo uniuersa Italia flagrabat, adhuc vigente, cultus episcopis deferri solitus nonnihil diminutus esse videretur, persuasique bellorum tempore iura filere, bonis ecclesiæ non parcerent; hanc decretalem epistolam de accusationibus ac iudiciis episcoporum pontifex conscribere debuit. Ea in primis de causa, quod frequenter eueniret, ut cum episcopi bona ecclesiarum a laicis usurpata repetebant, atque in usum pristinum vindicare studebant, in se illorum linguas prouocarent, qui ne quod abstulerunt redderent, criminosis primum omnium episcopos accusationibus impetebant. Baron. anno 582. num. 8.